

[Bo Kristensen]

gen skal foretages. Derfor lægger vi særlig vægt på gennemførelsen af en klar ansvars- og opgavefordeling mellem miljøstyrelsen og de enkelte amtsråd og kommunalbestyrelser, sådan som der er lagt op til i forslaget. Vi tillægger det også stor betydning, at der i forbindelse hermed er fastlagt en økonomisk byrdefordeling. Positivt er det også, at det økonomiske erstatningsansvar vil blive søgt rettet mod den, der er ansvarlig for kemikalieaffaldsdepotet. Vi undgår herved f.eks., at nye ejere af arealer, der har været udsat for fortidens synder, føler sig usikre i forbindelse med en forureningsmistanke og det efterfølgende erstatningsansvar. Jeg tænker her på Ballerupsagen.

Lige så positive er vi over for lovforslagets oplæg til en prioriteret og koordineret landsdækkende indsats mod forureningsstrusler fra gamle depoter. Udsivning af giftige stoffer fra disse gamle depoter kan som bekendt gå ind i vandets kredsløb.

I Danmark har vi været heldige at have grundvand af meget høj kvalitet og i store mængder. Det har betydet, at vores drikkevand er billigt og godt. Men vi må huske, at det vand, vi drikker i dag, er faldet som regn for mange år siden, og det kan derfor være meget gammelt, afhængigt af boreddybde, trykforskelle og strømveje m.v. Jeg tror ikke, vi har fantasi til at forestille os, hvilke konsekvenser en alvorlig forureningskade på grundvandet vil få for mennesker og dyr, hverken på kort eller på lang sigt.

Det er, som det kan udledes af miljøstyrelsens redegørelse, på høje tid, at der bliver grebet ind over for de allerede forurenings-truede områder. Går vi i gang nu, vil vi først om 10 år kunne forvente at have nogenlunde forsvarlig kontrol med udsivningen fra de allerede kortlagte depoter. Dette skøn fra miljøstyrelsen fortæller i sig selv, hvor vigtigt det er, at vi kommer i gang hurtigst muligt.

Jeg kan derfor indstille forslaget til vedtagelse, så de nødvendige lovgivningsmæssige rammer for en snarlig iværksættelse af en systematisk oprydningssindsats er til stede.

Sønderby (V):

Ved revisionen af miljøbeskyttelsesloven sidste år havde vi mange spørgsmål i udvalget vedrørende gammelt kemikalieaffald. Det var måske, fordi vi lige på det tidspunkt hav-

de fået hele sagen om Cheminova. Vi er i dag klar over følgerne af den slags affald. Vi er også klar over de konsekvenser, der kommer, og vi må derfor prøve på at undgå, at nye depoter af den slags opstår.

Den industrialisering, der er sket siden 1950, og den tid, der er gået, inden man blev klar over hele nedrivningsproblematikken, gør, at det nu er nødvendigt at lave den kortlægning af alle vore lossepladser, som blev sat i gang af den tidligere miljøminister, og finde ud af, hvad der findes dér. Det var ikke sket sidste år, og det var derfor, vi i udvalget blev enige om at vente med at diskutere dette problem, til denne kortlægning var tilendebragt, og derefter ville miljøministeren fremsætte et lovforslag, der kunne løse dette problem, herunder præcisere, hvilken risiko de pågældende depoter medfører for miljøet rundt omkring. Der skal ingen tvivl være om, at vi også fra venstres side er interesserede i at få de problemer løst, for de ligger jo som tikkende bomber mange steder. Ministeren skulle finde ud af, hvilke myndigheder der skal være ansvarlige for at gribe ind, samt komme med forslag om, hvorledes omkostningerne skulle betales, og det er så det, der nu ligger på folketingets bord.

I oktober 1982 fik vi, som hr. Erik Holst sagde, redegørelsen, kortlægningen, og den omfattede jo 3.115 lossepladser. På 501 af dem var der nedgravede kemikalier, og på de 114 af dem var det alvorligt, og dem skulle man tage fat på med det samme.

Ministeren siger i sin fremsættelsestale, at miljøstyrelsen mener at kunne få forsvarlig kontrol med disse problemer i løbet af en 10-årig periode. Det mener vi er forsvarligt, og vi håber også, at det kan lykkes, men vi må nok i udvalget have nøjere klarhed over de retningslinjer, som miljøstyrelsen vil udarbejde herom. Venstre er enigt med ministeren i, at vi må have løst dette problem.

Jeg er ikke helt sikker på, at de økonomiske konsekvenser er tilbunds gående undersøgt, om de 400 mill. kr. slår til, men det kan vi måske undersøge i udvalget. Fordelingen mellem stat, amter og kommuner har ministeren forhandlet sig frem til. Ministeren har i bemærkningerne givet tilsagn om, at hvis en kommune har meget store problemer, store kemikaliedepoter, hvis udgifterne andrager mere end 0,2 pct. af udskrivningsgrundlaget, så vil staten træde til. Jeg synes, det er ret